

[Miljøministeren]

se, at man ikke fik disse aftaler igennem, medmindre miljøministeren havde mulighed for i givet fald at gennemføre en pligt til tilbagetagning.

Jeg vil gerne til hr. Filt Jensen sige, at det er klart, at der kan være et problem med gamle produkter, og at der kan være et problem med konkurrenternes produkter. Men både den tidligere og den nuværende regering kom til den konklusion, at hele ordningen ikke ville få den tilsigtede virkning, medmindre man indførte en mere universel tilbagetagningspligt for en branche med en bestemt kreds af produkter.

Nogle af de produkter, vi her taler om, er jo produkter med en meget betydelig levetid, og hvis loven alene skulle omfatte produkter efter denne lovs ikrafttræden, ville det være mange år, før man ad denne vej kunne nedbringe den samlede affaldsmængde herhjemme. Af den grund kom både den tidligere og den nuværende regering til den konklusion, at det var nødvendigt med en universel tilbagetagningspligt.

Jeg kan i øvrigt til hr. Pelle Voigt sige, at vi en af de allernærmeste dage vil udsende den nye affaldsbekendtgørelse. Der har været ført meget intense forhandlinger med alle berørte parter om den nye affaldsbekendtgørelse, og jeg kan sige – da hr. Pelle Voigt udtrykkelig spurgte, om de synspunkter, Københavns Kommune havde givet udtryk for, var tilgodeset i den nye affaldsbekendtgørelse – at det er min opfattelse, at de synspunkter er tilgodeset, og det vil sige, at det gode arbejde, der hidtil har været udført på basis af den gældende ordning, kan fortsættes og forstærkes efter den nye affaldsbekendtgørelse.

Med hensyn til EF-aspektet kan jeg sige, at vi arbejder i EF's Råd for miljøministre med spørgsmålet om det nye emballagedirektiv. På en række punkter er vi ikke enige i dette direktiv. Vi ønsker, at genbrugssynspunktet bliver betonet stærkere, og vi ønsker at undgå den form for manuel sortering af affald i meget store centrale anlæg, som giver meget store arbejdsmiljømæssige problemer, hvad ikke mindst erfaringerne fra Tyskland har belært os om.

Ved forhandlingerne om en ny affaldsbekendtgørelse har der været sat spørgsmålstegn ved, om vi har den fornødne lovhjælp til fortsat at sikre, at virksomhederne bruger de kommunale indsamlingsordninger til genan-

vendelse. Virksomhederne kan kun få dispensation fra pligten til at benytte sådanne ordninger, hvis de allerede har en anden ordning. For at undgå tvivl på dette punkt agter jeg under udvalgsbehandlingen af dette forslag at fremsætte ændringsforslag, så praksis på dette punkt kan blive lovfæstet.

Jeg har også bemærket den positive modtagelse, som de øvrige forslag i dette lovforslag har fået, og jeg vil gerne sige til ordførerne, at når jeg ikke svarer hver enkelt ordfører på hans eller hendes spørgsmål, er det ikke, fordi jeg ikke gerne vil diskutere det her, men fordi jeg tror, at nogle af de spørgsmål, der blev rejst bl.a. af hr. Filt Jensen, er nogle, der egner sig til videre bearbejdelse under det udvalgsarbejde, som vi ser frem til.

En ordfører sagde tidligere under diskussionen af havmiljøforslaget, at det var godt, at den nuværende regering videreførte den tidligere regerings synspunkter. Det er nu ikke nogen tilfældighed, at der er en betydelig kontinuitet på dette område, idet også tidligere regeringer måtte respektere det positive grønne flertal, der hele tiden har været her i Folketinget.

Jeg mener personligt, at det er en meget stor fordel for Danmark – måske i modsætning til andre lande – at der i så godt som alle partier, selv hr. Ernst B. Schmidts parti, er en positiv holdning til at gøre noget mere for miljøet, og denne kontinuitet og denne tradition vil vi gerne følge op, men der skal være en saglig udvalgsbehandling, og det vil regeringen gerne give tilsagn om.

Aage Brusgaard (FP):

Det har været en meget kort og en meget tam debat, vi har haft om så vigtigt et lovforslag, synes jeg nok. Det skyldes vel, at vi havde en meget lang og meget livlig debat under B 31, som jo var forgængeren.

Jeg har nogle konkrete spørgsmål, som jeg havde forventet man var kommet ind på, men det er man altså ikke. Derfor vil jeg rejse dem.

Det, jeg først og fremmest vil sige, er, at Fremskridtspartiets modstand hovedsagelig går på, at vi ikke mener, at Danmark skal vedtage en lov som denne, uden at de øvrige EF-lande er med nøjagtig på samme tidspunkt.

Der står i bemærkningerne, at lovforslaget er sendt til EF-Kommissionen. Der står ikke,